

Bemærkninger til lovforslaget

A. Almindelige bemærkninger

Det fremgår af arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982 om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden (F.T. 1981-82, 2. samling, F. sp. 1245-1256), at regeringen vil søge gennemført en ordning, hvorefter »den udvidede skolevejelederordning gøres obligatorisk for alle kommuner og fastsættes til minimum 2 år efter folkeskolen«.

Efter § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 351 af 24. juli 1980, har kommunerne som led i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden mulighed for at etablere midlertidige kontakt- og informationsordninger for unge. Med hjemmel i denne bestemmelse er der i ca. halvdelen af kommunerne etableret ordninger, hvor folkeskolens skolevejledere holder kontakt med de unge, efter at de har forladt skolen, og vejleder dem om uddannelses- og beskæftigelsesforhold. I ca. 100 kommuner er der oprettet særlige informations- og rådgivningskontorer, der yder unge sådan vejledning. I ca. 70 kommuner har man valgt begge løsninger. Lidt under 100 kommuner havde ifølge de foreliggende oplysninger ikke ved udgangen af 1980 etableret nogen form for vejledningsordning.

Begrundelsen for, at man ønsker at indføre en varig ordning, hvorefter det bliver obligatorisk for kommunerne at give de unge tilbud om vejledning, er, at man på baggrund af de indhøstede erfaringer anser en sådan bistand for at være et vigtigt led i bestræbelserne på at lette overgangen fra skole til fortsat uddannelse eller til erhverv. Efter forslaget omfatter kommunernes forpligtelse en periode på 2 år, efter at de unge er udskrevet af skolen, dog mindst tiden, indtil de unge fylder 19 år. Ordningen vil hermed kunne bidrage til at hjælpe de unge ud over de beskæftigelsesmæssige vanskeligheder, som en del unge får i 18-årsalderen.

Regeringen vil samtidig søge at lette overgangen fra skole til fortsat uddannelse eller til erhverv ved

en øget indsats på de ældste klassetrin i skolen. Man vil således søge at forbedre introduktionen til erhvervsskolerne, samtidig med at de forskellige praktisk betonede og erhvervsbetonede aktiviteter i folkeskolen og ungdomsskolen m.v., herunder erhvervsklasser, søges fremmet. Man har søgt de bevilgende myndigheders tilslutning hertil.

Regeringen agter i folketingsåret 1982/83 at fremsætte forslag til lov om en ungdomsgaranti, hvilket vil kunne medføre behov for ændringer i den herved foreslåede ungdomsvejledningslov.

Den ordning, som søges indført med det foreliggende lovforslag, omfatter alle unge, der forlader skolen, dvs. unge, som udskrives af folkeskolen ved undervisningspligtens ophør eller senere, og unge, der efter 9 eller 10 års skolegang udskrives af en af de i folkeskolelovens § 33, stk. 2 og 3, nævnte skoleformer (private grundskoler, efterskoler m.v.). De elever, der i medfør af § 33, stk. 4, i folkeskoleloven opfylder undervisningspligten ved at deltage i erhvervsmæssig uddannelse eller beskæftigelse, er normalt fortsat indskrevet i deres hidtidige skole og er dermed omfattet af skolevejelederordningen og står under skolenævnets tilsyn. Disse elever bliver ligesom andre elever omfattet af den foreslåede ordning fra det tidspunkt, de er udskrevet af skolen.

Unge, der er overgået til fortsat uddannelse, hvortil der er knyttet vejledningsordning, vil ikke blive omfattet af den foreslåede ordning. Der tænkes hermed navnlig på unge, der er optaget i gymnasiet eller på hf-kursus, eller som modtager vejledning i forbindelse med en erhvervsuddannelse. For denne del af de unge skal det alene sikres, at der tilbydes vejledning, hvis eleverne afbryder eller står i begreb med at afbryde uddannelsen. Med henblik herpå vil det blive pålagt uddannelsesinstitutionerne at underrette kommunen, hvis eleverne afbryder uddannelsen i den periode, kommunerne skal tilbyde vejledning. For handicappede unge, der modtager vejledning af en skolekonsulent for